

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 1. Verus, & legitimus propositionis sensus ex verbis mystici nostri
Doctoris manifeste ostenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI

129

Ut ista duae portiones animae (spiritualis scilicet & sensitiva) ad divinam unionem amari
venire possint, necessarium est ut prius reformentur, ordinentur, & quantum ad sensus actus
& spiritualia, quietentur, ad normam status innocentiae, quae in Adamo reperiebatur; quantum
non vndequaque à tentationibus inferioris partis sit immunis.

§. 1.

*Verus, & legitimus propositionis sensus ex verbis My-
stici nostri Doctoris manifestè osten-
ditur.*

2. PRO elucidatione huius propositionis observanda sunt ultima illa verba: *Quam
non vndequaque à tentationibus inferioris partis sit immunis.* Ex quibus manifestè con-
stat, nequaquam Mysticum nostrum Doctorem asseruisse, debere vitam contem-
plativam ad hoc, ut ad statum unionis, qualis in hac vita haberi potest, perveniat,
obtinere perfectionem iustitiae originalis, quam Adamus initio suae conditionis ha-
buit, quamque per peccatum, tam pro se, quam pro omnibus posteris perdidit, ut
constat ex Concilio Milevitano, & Arausico 2. & Tridentino sess. 5. decreto de
peccato originali num. 1. & 2. demonstrantque scholastici cum Magistro in 2. dist.
18. & 30. & D. Thom. 1. 2. q. 81.

Ex praedictis igitur verbis Venerabilis nostri IOANNIS constat, nequaquam
ipsum perfectionem hanc iustitiae originalis viris contemplativis tribuisse, siquidem
in praedicto statu iustitiae originalis erat contradictio partis inferioris ad superiorē,
ex qua contradictione tentationes suboriri possent, ut colligitur ex Concilio Tri-
dentino loco citato, ubi asserit huiusmodi contradictionem, & rebellionem expec-
tato, ortam fuisse, docentque D. Aug. lib. 14. de Civitate Dei, c. 10. & 17. & lib. 4. con-
tra Iulianum c. 13. D. Thom. 1. p. q. 95. art. 2. quem sequuntur Caietanus, Sorus, Me-
dina, Conrad. pluresque alij Theologi, quos refert, & sequitur Curiel 1. 2. q. 89. art. 3.
§. 3. & Suarez tom. 1. de gratia prologo. 4. c. 2. an. 3.

3. Et ex eisdem etiam verbis manifestè colligitur nequaquam Mysticum nostrum
Doctorem voluisse tantam perfectionem praedictis viris contemplativis concede-
re, ut omnino impeccabiles redderentur, sicut haeretici Illuminati assererent, ut con-
stat ex eorum erroribus relatis supra in prima Elucidationis parte cap. 8. num. 10.
cum enim Venerabilis noster IOANNES admittat in illo sublimi statu contempla-
tis tentationes aliquas ex rebellionē inferioris partis provenientes, consequenter
etiam potentiam ad peccandum relinquit, maximè cum hanc potentiam habuerit
Adamus in statu iustitiae originalis, ut docet D. Augustinus lib. de correctione & gra-
tia cap. 11. experientiaque ipsa compertum fuit, cum de facto peccaverit, sicut
peccato iustitiam originalem amiserit, & quamvis aliquibus ex speciali privilegio
confirmationis in gratia, potentia ad peccandum mortaliter in sensu composito, ut
& Beatae Virgini ad peccandum venialiter ablata fuerit, hoc tamen privilegium ne-
quaquam pro viris contemplativis exigit, siquidem nullum verbum ex quo id colligatur

gitur apponit, & ideo nullo modo fauet erroribus Illuminatorum tale priuilegium
 sibi inuenerit, & temere adferentibus.

Vinde verus, & legitimus sensus huius propositionis, quem ipsa verba satis exprimunt, est, viros contemplatiuos, qui ad illum sublimem statum vnionis cum Deo, qualis in hac vita haberi potest, perueniunt, obtinere quãdam similitudinem in subiectione partis inferioris ad superiorem, cum perfectione status innocentie, similitudinem, inquam, non omnimodam propter ea, quã dicta sunt, sed aliqualem, quatenus rebellio, seu cõtradiçtio partis inferioris ad superiorem aded minuitur per assuefactionem subiectionis, ac debitæ obedientie virium inferiorum ad superiores, & per continuum mortificationis ac negationis exercitium, vt iam raro, & debilitate talem cõtradiçtionem sentiant, & ita maxima quadam quiete, & rectitudine gaudeant.

§. II.

Eadem doctrina testimonijs SS. Patrum, & illustrium Doctorum comprobatur.

QVAM doctrinam communiter docent SS. Patres & Doctores Catholici, & ideo D. Thomasi. 2. quæstione 59. art. 5. & quæst. 61. art. 6. loquens de virtutibus quas vocat purgati animi, sic inquit: *Quædam verò sunt virtutes, iam assequendum diuinam similitudinem, quæ vocantur virtutes purgati animi; scilicet quod prudentia sola diuina intueatur, temperantia terrenas cupiditates necias, fortitudo passionem ignoret, iustitia cum diuina mente perpetuo sedere societetur, eam scilicet imitando, quas quidem virtutes diximus esse Beatorum, vel aliquorum in hac vita perfectissimorum.* Et quæstione vnica de virtutibus artic. 4. ad 7. sic inquit: *Tota rebellio irascibilis, & concupiscibilis ad rationem tolli non potest per virtutem, cum ex ipsa natura irascibilis, & concupiscibilis in id, quod est bonum secundum sensum, quandoq; rationi repugnat, licet hoc possit fieri diuina virtute, quæ potens est etiam naturas immutare, nihilominus tamen per virtutem minuitur illa rebellio in quantum prædictæ vires assuescunt, vt rationi subdantur.* Et artic. 10. ad 14. sic inquit: *Passiones ad malum inclinantes non totaliter tolluntur, nec per virtutem acquisitam, nec per virtutem infusam, &c. Sed tam per virtutem acquisitam, quam infusam huiusmodi passiones modificantur, vt ab his homo non effrenatè moueatur.*

Id ipsum docuit Bonavent. deluminar. Ecclesiæ serm. 1. *Prudentia purgati animi est diuina, non quasi in electione præferre, sed sola nosse, & hac tanquam nihil aliud sit, intueri. Hæc prudentia fuit præcipue in Apostolo Paulo, & Beato Francisco (& inferius) Fortitudo purgati animi est passiones per impassibilitatem ignorare, non vincere, vt necias irasci, cupiasque nihil, hæc fortitudo fuit præcipue in Virgine gloriosa, & Virginitibus, Martyribusq; sacris Agnetæ, Agathæ, Lucia, Cecilia, Catharina, Prisca, Christina, (& inferius) Temperantia purgati animi est terrenas cupiditates nõ reprimere, sed penitus obliuisci, id est, non sentire, vt patet in cõtemplatiuo Fr. Aegidio (inferius) Iustitia purgati animi est, ita cum supera diuina mente superare, vt seruet perpetuum sum ea sedes imitandum. Quam etiam perfectionem Sanctus Doctor de 7. processio.*
 Religi.